

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
9 DE GENER DE 2022
BAPTISME DEL SENYOR
Any 70. suplement núm. 4.071**

**DURANT LA SETMANA DEL 10 AL 16 DE
GENER, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 10: a sant Josep **Dimarts, 11:** Pere Morera Bauxell (aniversari) **Dimecres, 12:** Dolors Canals **Dijous, 13:** Segunda Méndez Pérez. **Divendres, 14:** per la parròquia. **Dissabte, 15:** Esteve Gubau. **Diumenge, 16:** dif. fam. Bordas; Josep Robert Oliveras; Montserrat C.R.; dif. fam. Pararols-Sidera

**DURANT LA SETMANA DEL 10 AL 16 DE
GENER, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 15: en acció de gràcies.
Diumenge, 16: Segunda Méndez Pérez.

Campanya de Nadal 2021

S'ha entregat a Caritas Interparroquial de Girona, l'import de **3.023,00€**, amb la següent distribució:

Quina de la parròquia de sant Josep:
918,00€

Ampolles de colors amb missatge: **1.455,00€**
(st. Josep i st. Pau)

Donatiu Nadal (sobres st. Josep i st. Pau) :
650,00€

Moltes gràcies a tots per la vostra generosa aportació!!!

Per les obres de la parròquia de sant Josep, del primer cap de setmana de Gener de 2022 es van recaptar **1.885,78 €**. Moltes gràcies. Agraïrem donatius per aquesta finalitat

Retrat d'un líder atípic

"Va néixer en un poblet,
fill d'una dona del camp.
Va créixer en un altre poblet on va
treballar de fuster fins
que va tenir 30 anys.
Després, i durant tres anys, va ser
predicador ambulat.
Mai no va escriure cap llibre.
Mai no va tenir un càrrec públic.
Mai no va tenir família o casa.
Mai no va anar a la universitat.
Mai no va viatjar a més de tres-cents
quilòmetres del seu lloc de naixement.
Mai no va fer res del que
s'associa amb la grandesa.
No tenia més credencials
que ell mateix.
Només tenia trenta-tres anys quan l'opinió
pública es va tornar
en contra seu.
Els seus amics l'abandonaren.
Va ser entregat als seus enemics,
i en van fer mofa en un judici.
Va ser crucificat entre dos lladres.
Mentre agonitzava preguntant a Déu per
què l'havia abandonat,
els botxins es van jugar els seus vestits,
l'única possessió que tenia.
Quan va morir fou enterrat en una tomba
prestada per un amic.
Han passat vint segles, i avui és la figura
central del nostre món,
factor decisiu del progrés
de la humanitat.
Cap dels exèrcits que van marxar,
cap de les armades que van navegar,
cap dels parlaments que es van reunir,
cap dels reis que van regnar,
ni tots ells junts,
no han canviat tant la vida de l'home
a la terra com aquesta Vida solitària."

(anònim)

Companys de camí...

Recordar el nostre baptisme és dir que fem camí per aquesta humanitat amb molts altres companys, homes i dones que com nosaltres volem passar pel món fent el bé, estimant i compartint la vida. Aquest és l'eix del nostre ésser cristià. Però sabem i vivim que moltes vegades la nostra vida està en la contradicció, en la incertesa, en la por i els dubtes en molts moments de la nostra existència.

La realitat i la situació present, tant en el context social com eclesial, a voltes ens pot portar al desànim, o a un anàlisi en to apocalíptic (no hi ha res a fer, som els últims, tot s'acaba, anem de mal en pitjor,...). Però cal que afrontem aquest moment com una oportunitat de viure autènticament la fe amb Déu, aquesta és l'Esperança de neix de la bona nova de Jesús! Com a cristians -i com Església institució- no podem rebaixar el missatge de vida i amor de Jesús, però si que hem d'abaixar-nos a la realitat del món present que vivim, per escoltar el clam dels signes del temps, acollim i promovem una cultura del diàleg, de l'encontre i de col·laboració entre les persones. Si no ho fem així esdevindrem una secta, un grup marginal, estrany i amb olor a resclosit! Com ens recorda el concili Vaticà II ***“Els goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles del Crist, i no hi ha res verament humà que no ressoni en el seu cor”*** GS1

Hem de ser companys de camí de tota persona d'aquest món. És la fraternitat subversiva de l'evangeli! La vida a voltes ens fa regals -alguns que no esperes!- en el do de moltes persones que et trobes en el camí; en la seva amistat i respecte, en la diversitat de maneres de ser i pensar, en compartir la mateixa fe i sovint amb la discrepància del qui cerca i no troba! Compartir temps i vida, aquest és l'autèntic privilegi. Aquest és el sentit i el ser de la comunitat cristiana- d'aquelles primeres comunitat que vivim la fe d'una manera tant personal, que qüestionaven al vida del seu entorn- i que sovint amb el tràfec de la vida moderna que portem no tenim temps de fer!

A vegades ens queixem que la gent està lluny de l'Església, i personalment crec que és que nosaltres -com a cristians i Església- ens hem allunyat de la vida de la gent! No hi ha receptes úniques ni màgiques. Hem d'anar a pouar als orígens, amb creativitat i imaginació, no amb uniformitat i estructures d'altre temps sinó amb la gosadia de sentir que l'Esperit Sant ens acompanya en aquest camí. El papa Francesc ha convocat un sínode precisament per recordar-nos que fem camí, i estem en camí en aquesta humanitat.

“No vull una Església perfecte, sinó que somii”, va dir no fa gaire el papa Francesc, i és precisament aquest el nostre repte com a comunitat, amb molts companys de camí, somiant camins que mostrin el rostre amorós de Déu al món.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 9 de gener de 2022